

Stud. jur. Erik Feilberg Jørgensens tale ved rusmodtagelsen
den 2. september 1966.

På Studenterrådets vegne har jeg den glæde at byde jer velkommen, her i aften og til det studium, I nu påbegynder.

Jeg vil gerne have lov til at sige lidt om det at studere ved Aarhus Universitet og om Studenterrådets rolle.

I har sikkert allerede hørt rigeligt om alle de trængsler og vanskeligheder, som i dag er forbundet med at studere ved universitetet. I er sikkert ved at være træt af al denne pessimisme. Hvis jeg var en af jer, ville jeg så småt have fået nok af denne snak, for nu havde jeg langt om længe fået det attråede adgangstegn til universitetet, og så var det dog rimeligt først at give mig en chance for at bruge det.

Vanskelighederne er realistiske nok, for I er så frygtelig mange, og universitetet er så lille. Jeg kommer også indirekte ind på dem til sidst, fordi de har sammenhæng med Studenterrådets betydning for jer, en betydning, jeg i jeres egen interesse må prøve at klargøre.

Men iøvrigt er det muligt, at Kissmeyer om lidt vil sige noget om køerne i Studenternes Hus (som en forhøjet ølpris vist ikke kan afhjælpe), og det kan være, at Kjeld Rauhe kommer ind på trængselen i Akademisk Boghandel. Og jeg vil bede jer høre godt efter Max Sørensens ord om studenteridrætten, for det vil kunne komme jer til gavn, når I skal tilkæmpe jer en plads i auditorierne.

Men trods alt: Det er en kendsgerning, at I står over for en af jeres livs bedste perioder. Se bare på de ældre medlemmer af Studenter-sangerne, når de i kjole og hvidt og med ordener på barmen genopliver deres studenterdage.

Det er svært at sige, hvad der gør studentertiden så attraktiv. Når man kommer lige fra det mødrene og fædrene hjem, hæfter man sig måske mest ved uafhængigheden, friheden til at gøre lige hvad man vil, og hvornår man vil.

Det er helt givet, at I nu har frihed som hverken før eller siden. Men jeg tror ikke, at friheden er den væsentligste egenskab ved studentertiden. Nogle af jer tror det og vil dyrke friheden frem for

alt, men de vil i mange tilfælde ikke blive færdige med studierne, for studentertiden indeholder nemlig en modsat rettet egenskab: Kravene, om man vil: Pligterne, der har deres særlige helligdage, som fejres ved det grønne bord.

I må ikke misforstå mig. I vil kunne få en vældig morsom og udbytterig studentertid i selskab med øl og piger, henholdsvis drenge, og med et kysk forhold til bøgerne. Og når I efter en sådan studentertid forlader universitetet om 2-3 år (eller 20 år), vil I måske synes, at I har haft mere udbytte end nogen cand.jur., cand.med. eller cand.teol.

Men I vil i så fald alligevel ikke have været rigtige studenter. For det enestående ved studentertiden er de vældig mange ting, den giver mulighed for at prøve.

Derfor bør I vise så megen måde, at I får prøvet det hele.

Gå til fester, men ikke mere end at I også kan gå til forelæsnings- ninger. Dyrk sportslivet, men ikke mere end at I også kan dyrke køns- livet. I må terpe en del, men glem ikke, at I også bør prøve de mulig- heder, I måtte få for at forske ind imellem. Og før jeres studier må I ikke glemme de andre aktiviteter, der er knyttet til universitetet, først og fremmest studenterråds- eller foreningsarbejde. I bør være ærbødige over for den lærdom, I måtte møde på universitetet, omend den til tider forekommer i en særpræget fremtoning, men I bør også være fri- modige. Ingen professor er så lærd, at han ikke kan få udbytte af, hvad studenterne har at sige ham.

Ved frimodigheden er vi ved noget centralt, for studenterne må have tilstrækkelig frimodighed til at indtage deres plads, som en inte- greret del af universitetet. Odense Universitets administrator Bengt Bengtson har lanceret udtrykket: "Studenternes Universitet". Dette ud- tryk bør også omfatte Aarhus Universitet.

Universitetets øverste organer, konsistorium og fakulteterne be- står i øjeblikket af professorer. Studenterrådet deltager ifølge univer- sitetets statutter i behandlingen af visse sager, nemlig sager af sær- lig interesse for de studerende.

Denne afgrænsning er baseret på urigtige forudsætninger. For uden de studerendes tilstedeværelse ville der ingen sager være at behandle. Alle universitetets forhold har forbindelse med de studerendes tilstede- værelse, og alle sager af interesse for universitetet er derfor sager af interesse for de studerende.